

РЕШЕНИЕ

№ 6313

гр. София, 13.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 27.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **7033** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 87 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на С. Х., гражданин на А., ЛНЧ [ЕГН] срещу решение № 7-Х/2.7.2020 г. на Интервюиращ орган към председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което му е отказано допускане на последваща молба за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Жалбоподателят твърди, че решението е неправилно и необосновано. Следва да бъде допусната до разглеждане последващата му молба доколкото се е позовал на нови обстоятелства, като законът не изисква те да са нововъзникнали. Заплахите спрямо един от членовете на семейството /баща и чичо/ имат косвено значение и за жалбоподателя. Обжалваното решение е взето в противоречие с принципа най-добър интерес на детето. Неправилна е и преценката за положението в страната по произход. Ответникът - Интервюиращ орган към председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет оспорва жалбата. Твърди, че решението е правилно и законосъобразно.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и представените по делото доказателства, намира за установено следното:

С молба вх. № 457/19.6.2020 г., подадена от жалбоподателя, е поискано предоставяне на международна закрила, като молбата е квалифицирана като последваща такава. С новата си, последваща молба, той е поискал предоставяне на хуманитарен статут, като

е посочил обстановката в А.. Представя и нови документи: удостоверение от 20.1.2001 г. на Фондация Ш. А. Ш. М. относно семействата на Р. Х. и Д. Х., установили се на територията на И.; писмо от 18.10.2007 г. от Посолството на К. с молба за съдействие за получаване на убежище на посочените лица, които са „предани старши командири“ и които „поради политически причини и задачите, които са им поставяни, са преследвани от талибаните и враговете на държавата в повечето области на страната“. Молбата е подадена чрез законния представител на жалбоподателя – майка му Н. Ш., родена на 28.6.1974 г. в А.. Жалбоподателят е роден на 1.1.2004 г. в И., гражданин е на А., таджик, мюсюлманин сунит, неженен.

При представянето на своята бежанска история в предишното административно производство, законният представител на жалбоподателя е заявила, че през 2005-2007 г. е напуснала А. за И., заедно със семейството си, тъй като съпругът ѝ получавал заплахи от талибаните. Посочила е, че е напуснала И. в средата на 2016 г. и нелегално е преминала в Турция. В И. съпругът ѝ починал, което влошило финансовото положение на семейството. В Република България влязла заедно със седемте си деца, нелегално, през месец август 2016г. Причината за напускането на И. била, че за децата ѝ не е било възможно да се образоват, а дори да работели, трудът им не бил добре заплатен. Заявила, че не е имала персонални проблеми заради етническата си и религиозна принадлежност, както и че срещу нея не са били отпращани лични заплахи и не ѝ е упражнявано физическо насилие.

С оспореното в настоящото производство решение № 7X/03.06.2020 г., издадено от интервюиращ орган при ДАБ, процесната молба не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Административният орган е изложил мотиви, че гореописаните писмени документи не биха могли да се приемат като ново обстоятелство към молбата ѝ за международна закрила, тъй като в предходното производство тези документи, са представени и оценени от Административен съд - Хасково като необосноваващи специфичен риск от посегателства спрямо жалбоподателя. Изложени са мотиви, че наведените нови обстоятелства следва и да са новонастъпили, а в конкретния случай не е така, тъй като тези писмени документи отразяват обстоятелства, настъпили назад във времето и твърдените факти, и обстоятелства по своята същност са били известни и по време на предходното административно производство. От представените удостоверения и писма, касаещи дейността на бащата на жалбоподателя и чичо му не може да се обоснове специфичен риск от посегателства срещу непълнолетния кандидат. Решението, с което се предоставя убежище на пълнолетния брат на жалбоподателя е прието за неотнормимо. Въз основа на справка № МД-264/15.05.2020 г. на дирекция „Международна дейност“ към ДАБ-МС Интервюиращият орган е обсъдил актуалната ситуация в Ислямска Република А., като е посочил, че способността на компетентните органи да оказват помощ на уязвимите лица, остава ограничена и продължава да разчита на помощи от международната общност. Установено е, че на 29 февруари 2020 г. световните информационни агенции оповестяват, че САЩ и талибаните подписват „споразумение за установяване на мир“ в А. след повече от 18 години на конфликт...". Разгледана е и актуалната ситуация в И., съгласно справка № МД-273/20.05.2020 г. на дирекция „Международна дейност“ към ДАБ-МС, тъй като търсещата закрила е живяла продължително време в страната. Изложено е, че иранските власти си сътрудничат със Службата на Върховния комисар за бежанците на ООН (ВКБООН) по отношение на бежанците от А. и И., а конституцията предоставя равни права на

всички етнически малцинства, като позволява използване на езиците на малцинствата в медиите, а други закони предоставят правото на гражданите да учат, използват и преподават собствените си езици и диалекти. Въз основа на горесцитираните справки е прието, че на териториите на А. и И. няма въоръжен международен или вътрешен конфликт и представените доказателства по никакъв начин не обуславят нови обстоятелства, които да доведат до допускане на последващата молба за закрила до производство по общия ред.

В оспорения акт е отразено също, че в изпълнение на чл. 15, ал. 1 от Закона за закрила на детето е проведено изслушване на малолетния, навършил 10-годишна възраст жалбоподател. Детето е заявило, че е родено в И. и е посещавало училище в [населено място]. Иранците не били приятелски настроени към афганистанските бежанци в страната.

Административният орган се е позовал на изготвен социален доклад, от който е видно, че детето е в добро общо здравословно и психо-емоционално състояние. В изпълнение на чл. 15, ал. 6 Закона за закрила на детето съдът е уведомил компетентната дирекция Социално подпомагане, като за нуждите на съдебното производство е изготвен и представен по делото социален доклад. В последния е посочено, че семейството живее в апартамент под наем, като до няколко месеца ще се премести в Д., в жилище с много по-добри условия. Майката не работи и полага грижи за децата си. Пълнолетните момчета в семейството работят в Д. и помагат на майката. Всички членове на семейството са в добро здравословно състояние. Детето С. е с признати приравнителни изпити 5-ти клас от посещаваното преди това иранско училище. Завършил е и 6-ти и 6-ми клас. Охотно посещава езикова гимназия в Д.. Посочено е още, че семейството има много силно изградена емоционална връзка.

От представено в настоящото съдебно производство актуална справка относно Ислямска Република А. с вх. № МД-356/30.06.2020 г., се установява, че въоръжени бунтовнически групи продължават да извършват сериозни атаки срещу цивилни, като някои области на А. се намират извън правителствения контрол и там талибаните създават свои системи за правосъдие и сигурност. Широкото пренебрежение към върховенството на закона и официалната безнаказаност за отговорните за нарушаване на човешките права лица са сериозни и продължаващи проблеми. Способността на компетентните органи да оказват помощ на уязвимите лица остава ограничена. Цивилните са обект на атаки в страната, като правителството е обвинило талибаните в отвличането на десетки цивилни. Съгласно приетата по делото Позиция на ВКБООН относно ситуацията в А. от 02.07.2019 г., след оттеглянето на чуждестранните въоръжени сили през 2014 г. се наблюдава влошаване на положението със сигурността и засилване на военния конфликт в Афганиста. Засилват се въоръжените сблъсъци между Антиправителствените елементи /АПЕ/ и Националните сили за сигурност, като цивилното население продължава да носи товарът на конфликта. Жените са все по-често жертва на самоубийствени и комплексни атаки, като за първите шест месеца на 2018 г. са регистрирани 544 жертви на жени. Жените и децата продължават да са повече от половината от цивилните жертви от въздушни нападения, като е налице увеличение на жертвите на деца. Вдовиците, разведените жени и тези без мъжка подкрепа са особено застрашени, тъй като нямат средства за оцеляване поради ограничения в свободата им на придвижване и осигуряване на прехрана. През март 2018 г. Независимата комисия по правата на човека на А. определя насилието срещу жени като едно от най-сериозните предизвикателства по

отношение правата на човека, като проявите на това насилие спрямо жените се изразяват в „убийства на честта”, отвличания, изнасилвания, сексуален тормоз, принудителни аборти, насилствени бракове и домашно насилие. Мъжете отговорни за домашно насилие остават безнаказани, а жените обикновено са икономически зависими от тях и практически не могат да подадат оплакване и нямат друг избор освен да продължат да живеят в положение на малтретиране. АПЕ ограничава достъпа до образование и здравеопазване като насочва атаките си срещу училища, болници и здравни работници. АПЕ продължават да набират деца за самоубийствени атентати и като човешки щит, както и да участват в активни бойни действия и да пренасят тайно оръжия.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна, в преклузивния срок по чл. 84, ал. 1 ЗУБ и е процесуално допустима.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, в предвидената в закона писмена форма.

При постановяване на процесния административен акт ответникът НЕ е допуснал съществени нарушения на административно-производствените правила по ЗУБ. Жалбоподателят е имал възможност да представи нови писмени доказателства, за което е получил подробни писмени указания. Той се е възползвал от тази си правна възможност.

От материално-правна гледна точка.

В хода на съдебното производство бяха представени три необжалваеми, поради което и влезли в сила на датата на постановяването им, решения на АССГ - № 5321/13.10.2020 г., по адм.д. № 7032/2020 г., № 4754/27.8.2020 г. по адм.д. № 5536/2020 г. и № 4546/10.8.2020 г., по адм.д. № 4866/202 г., с които се отменят решения на ответника по последващи молби за закрила на майката на жалбоподателя и по отношение на други три от общо 7-те ѝ деца. Преписките са върнати за произнасяне по същество и предоставяне на международна закрила.

Предвид посочените решения, както и предвид събраните доказателства, от които се установява, че жалбоподателят не е пълнолетен, съдът намира, че правното му положение следва да е еднакво и с правното положение на неговата майка и законен представител.

В този смисъл е и принципът за осигуряване на най-добрия интерес на детето, установен с Конвенцията на ООН за правата на детето, както и § 1, т. 5 вр. т. 11 от Закона за закрила на детето. Така и чл. 6а ЗУБ, съгласно който при прилагането на закона първостепенно значение има най-добрият интерес на детето.

Следва да се цитира и съображение 19 на Директива 2011/95 на Европейския парламент и на Съвета, в което е посочена необходимостта да се разшири понятието "членове на семейството", за да се вземат предвид различните конкретни обстоятелства на зависимост и специално внимание, което да бъде отделено на висшия интерес на детето. В съображение 18 е посочено, че "висшият интерес на детето" следва да има първостепенно значение за държавите-членки при изпълнението на директивата. При определяне на висшия интерес на детето, държавите-членки следва да обръщат особено внимание на принципа за целостта на семейството.

Предвид изложеното съдът намира, че обжалваното решение следва да бъде отменено,

а делото – върнато като преписка за повторно произнасяне, при което произнасяне следва да се съобразят изложените по-горе принципи.

Воден от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалбата на С. Х., гражданин на А., ЛНЧ [ЕГН] решение № 7-Х/2.7.2020 г. на Интервюиращ орган към председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което му е отказано допускане на последваща молба за предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

ВРЪЩА делото като преписка съобразно дадените по-горе указания.

Решението НЕ подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: